

15 jaar WCS: doorgroeien of niet?

De Woundcare Consultant Society (WCS) viert haar derde lustrum. Voorzitter René Baljon blikt tevreden terug op de achterliggende periode. Het door WCS ontwikkelde classificatiemodel is verplichte lesstof voor verpleegkundigen en de cursussen wondbehandeling lopen moeiteloos vol. Nu staat de vereniging, die geheel door vrijwilligers wordt gerund, voor de vraag: doorgroeien of niet?

Bij de oprichting in 1984 rekende de Woundcare Consultant Society op hoogstens 75 leden. Inmiddels staat de teller op 1.300 en het ledental stijgt nog steeds. "WCS kon zo groot worden omdat verpleegkundigen in Nederland een andere status hebben dan in de ons omringende landen," vertelt René Baljon, werkzaam bij het Brandwonden-centrum van het Zuiderziekenhuis in Rotterdam. "In Duitsland bijvoorbeeld zijn de verenigingen voor wondbehandeling vooral lokaal georganiseerd en zijn het uitsluitend de medici die lid zijn. Onze leden zijn praktisch allemaal verplegenden en verzorgenden." In de optiek van de WCS is de verpleegkundige een belangrijke schakel tussen de patiënt en de medicus. Wondbehandeling zou nadrukkelijker dan tot nu toe het geval is een eigen specialisatie moeten zijn binnen de algemene verpleegkunde. Hoewel er vooruitstrevende instellingen zijn waar de verantwoording voor de behandeling van wonden bij de verpleegkundigen ligt, is dat nog niet overal gemeengoed. Baljon: "De rol van verpleegkundigen is van groot belang bij de wondverzorging. Zij kunnen de wond 24 uur per dag observeren, terwijl een huisarts of specialist de wond misschien maar één keer per week ziet. Van onze



leden horen we dat ze nogal wat weerstand ondervinden als ze veranderingen willen doorvoeren."

Classificatiemodel

Eén van de eerste wapenfeiten van de WCS was in 1985 het opstellen van een classificatiemodel voor de behandeling van lokale wonden. In dit model worden wonden ingedeeld in drie basisgroepen: zwart, geel en rood, waarbij voor elke groep een bepaalde behandelwijze wordt voorgesteld. Critici menen dat het classificatiemodel te eenvoudig en te beperkt is. Baljon bestrijdt dat: "We hebben nooit gezegd dat het classificatiemodel het enige middel is bij wondbehandeling. Ook andere factoren spelen een rol, zoals voeding, de motivatie van de patiënt, medicijngebruik en de hoeveelheid wondvocht. Het classificatiemodel is één van de parameters om tot een goede aanpak te komen."

Desondanks wordt het WCS-classificatiemodel in steeds bredere kring toegepast. Baljon is er trots op dat het is opgenomen in het opleidingsprogramma voor verpleegkundigen en dat gezondheidszorginstellingen hem gebruiken bij het opstellen van protocollen voor wondbehandeling. Fabrikanten zetten zelfs

WCS-voorzitter René Baljon: "We moeten voorkomen dat we aan ons eigen succes ten onder gaan."





Bezoek de internetsite van WCS;
www.wcs-nederland.nl of e-mail naar
info@wcs-nederland.nl.

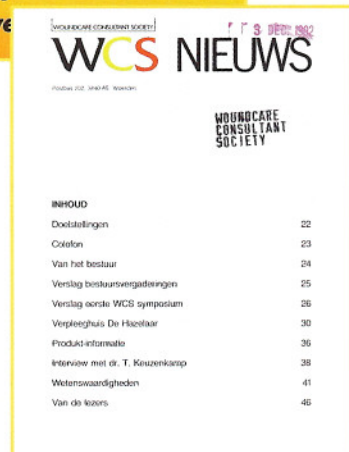
volledige productlijnen op aan de hand van het WCS-classificatiemodel. Baljon vertelt dat bedrijven in toenemende mate bij de vereniging aankloppen voor advies. "Maar WCS is geen keuringsinstantie voor producten," benadrukt hij. "Wij zijn neutraal. Overigens is wat er op de markt komt over het algemeen van goede kwaliteit. Het gaat om de keuze die gemaakt wordt: wanneer gebruik je wat op welke wond."

Vrijwilligers

De WCS is een vrijwilligersvereniging. Contributies en sponsorgelden zijn de belangrijkste bronnen van inkomsten. Overheidssteun komt er niet aan te pas. Het bestuur telt elf leden, onder wie de voorzitters van zes commissies die zich elk met een bepaald wondgebied bezighouden: brandwonden, diabetische voet, decubitus, stoma/chirurgische wond, oncologische wonden en ulcus cruris. De informatievoorziening aan verpleegkundigen en verzorgenden is een belangrijke doelstelling van de WCS. Elk kwartaal komt er een dikke nieuwsbrief uit die niet alleen verenigingsnieuws bevat, maar waarin ook door deskundigen geschreven artikelen over wondbehande-

ling zijn opgenomen. Daarnaast worden lezingen en symposia georganiseerd en sinds kort beschikt de WCS over een pagina op internet. Populair zijn ook de cursussen wondverzorging, waarvan er dit jaar vijftien op het programma staan. Het WCS-Wondenboek heeft inmiddels zijn weg gevonden naar ziekenhuizen, thuiszorgorganisaties, verpleeghuizen en opleidingsinstituten. Dit losbladige boek, dat regelmatig wordt geactualiseerd, geeft voor de zes wondgebieden de behandelwijze weer en bevat tevens uitgebreide informatie van alle wondbehandelingsproducten.

Terugkijkend stelt Baljon vast dat zijn vereniging erin geslaagd is om vaste voet aan de grond te krijgen in de gezondheidszorg. "De vraag is alleen: moeten we doorgroeien of niet? Met al die activiteiten creëren we onze eigen vraag en wat capaciteit betreft komen we dichtbij ons plafond, dus daar moet heel goed over worden nagedacht. In elk geval willen we voorkomen dat we aan ons eigen succes ten onder gaan."



Door de jaren heen is het gezicht van het WCS-uitgave meegegroeid met de tijd.